

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5575

гр. София, 12.07.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,**  
в закрито заседание на 12.07.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Зорница Дойчинова**

като разгледа дело номер **6412** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от Р. А. Х., с ЕГН [ЕГН], А. Г. Х., с [ЕГН] и Д. П. Б., с ЕГН [ЕГН] и тримата с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. Г. от САК срещу Министъра на външните работи и Областния управител на [населено място], с която молят да бъде установено по отношение на двамата ответници, че Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., потвърдена с решение № 493/20.01.2022 г., постановено по адм.д. № 10299/2021 г. на ВАС, IV отд. и Решение № 3987/17.06.2021 г., постановено по адм. д. № 11567/2020 г. по описа на АССГ, не подлежи на изпълнение, поради новонастъпили факти.

С исковата молба е направено искане за спиране на действията по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., на основание чл. 292, ал.4 АПК, като форма на обезпечаване на предявения иск.

Твърдяните новонастъпили факти са свързани с постановяване на решение № 3/24.02.2022 г., постановено по к.д. № 16/2021 г. на Конституционния съд на Р. България, обн. ДВ, бр. 18/04.03.2022 г. и влязло в сила на 08.03.2022 г., с което са обявени за противоконституционни разпоредбите на § 1, ал. 1 от Закона за допълнение на Закона за собствеността /ЗДЗС/, /обн. ДВ, бр.46 от 2006г. посл. доп. ДВ бр.18 от 2020г./ и § 2 от Заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за собствеността, обн. ДВ бр.7 от 2018 г. Изложени са твърдения, че имота, за който е издадена заповедта, чието принудително изпълнение се претендира да бъде спряно, представлява жилище частна държавна собственост, но същият е придобит от молителите по давност.

Също така посочват, че са подали искова молба пред СГС с вх. № 19943/04.04.2022 г., въз основа на която е образувано гр.д. № 3453/2022 г. по описа на СГС, I-5 състав, с която претендират съда да признае за установено спрямо държавата, че са придобили имота по давност с упражняване на непрекъснато владение върху имота в

продължение на повече от 10 години.

Относно обезпечителната нужда е посочено, че е насрочено принудително изпълнение на заповедта за 18.07.2022 г., жилището е единствено на ищците, същите няма къде да се настанят, в този срок би им било невъзможно да изнесат покъщнината си. Освен това, ищцата Р. А. Х. е в напреднала възраст, със съпътстващите възрастта болести и физически проблеми. Не е налице изключителна или спешна нужда за изземване на жилището, което се владее от тях повече от 30 години.

Ответната страна, областен управител на област С., е представил преписката по издаване на заповедта, която подлежи на изпълнение и, което спиране се иска.

Другият ответник министърът на външните работи не е уведомяван за искането за обезпечаване на предявения иск.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. е наредил, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС, да се из земе от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4.

Заповедта е оспорена пред съда, като с Решение № 3987/17.06.2021 г., постановено по адм. д. №1 1567/2020 г. на АССГ, жалбата е отхвърлена. Решението на АССГ е оставено в сила Решение № 493/20.01.2022 г., постановено по адм. д. №10299/2021 г. по описа на ВАС, IV отд. Решението е влязло в сила на 20.01.2022 г.

С молба от 05.04.2022 г. Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б. са поискали от съда да допусне обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл.292 АПК срещу Министъра на външните работи и срещу Областния управител на [населено място], който иск е предявен и е предмет на настоящето дело. С определение № 2835 от 06.04.2022 г., постановено по адм.д. № 3161/2022 г. на АССГ искането за обезпечаване на бъдещ иск е отхвърлено като неоснователно. Определението е потвърдено от ВАС и е влязло в сила на 17.06.2022 г.

С жалба от 31.05.2022 г. Р. Х., А. Х. и Д. Б., са поискани от съда да спре действия по принудително изпълнение на заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областен управител С.. По тази жалба е образувано адм.д. № 4917/2022 г. по описа на АССГ, по което е постановено определение № 4394/01.06.2022 г., с което съдът е оставил без уважение искането. Определението не е влязло в сила.

С Постановление № ДС-20П-1/21.04.2022 г. на Областен управител на област С.-град, е постановено да се изпълни Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на Областния управител на област С.-град за изземване от Р. А. Х., В. Г. П., В. Д. П., А. В. П., А. Г. Х., П. Х. Б. и Д. П. Б. недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Министерство на външните работи /МВНР/, представляващ апартамент № 11, намиращ се в [населено място], район „М.“, ж.к „М. 2“, блок 208А, вход 1, етаж 4, ап.11.

Постановлението е оспорено пред съда, като с решение 4436/30.06.2022 г., постановено по адм.д. № 5015/2022 г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена. Решението не е влязло в сила.

С определение от 30.05.2022 г., постановено по адм.д. № 4617/2022 г. на АССГ, на основание чл. 297, ал.4 АПК, съдът е спрял допуснатото по силата на закона

предварително изпълнение на Постановление №ДС-20П-1/21.04.2022 г. на областния управител на област С. до приключване на съдебното производство по обжалването му с влязъл в сила акт.

Със заявление от 17.03.2022 г. депозирано от Р. А. Х. и А. Г. Х. до областния управител на област С., лицата са заявили собственически претенции към ползваното от тях жилище, описано по-горе, като придобито на основание давностно владение.

Р. А. Х., А. Г. Х. и Д. П. Б. са подали искова молба с вх. № 19943/04.04.2022 г. пред СГС, с която молят съда да признае за установено спрямо държавата, че са придобили имота по давност с упражняване на непрекъснато владение върху имота в продължение на повече от 10 години. По исковата молба е образувано гр.д. № 3453/2022 г. по описа на СГС.

От правна страна съдът намира следното:

П. иск е с правно основание чл. 292 АПК, съгласно която разпоредба задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищеца значителна и трудно поправима вреда. В този смисъл направеното искане за обезпечаване на предявения иск е с правно основание чл. 293, ал.4 АПК. Този иск предоставя на длъжника в изпълнителното производство възможност за защита като оспори с иск задължението-предмет на изпълнението. Оспорването може да се основе само на нови факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание и то такива, които са изменили или погасили подлежащото на изпълнение задължение.

В случая съдът намира, че предявеният иск е допустим, тъй като се основава на постановено решение на КС на Р. България, като факт, който дава основание на ищите да предявят иск, въз основа на който подлежащото на изпълнение задължение, може да бъде погасено.

По отношение искането за спиране на действията по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. съдът следва да съобрази наличието на вероятност от настъпване на значителна и трудно поправима вреда.

Настоящият съдебен състав счита, че принудителното изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. е предприето с издаването на Постановление №ДС-20П-1/21.04.2022 г. на областния управител на област С.. Предварителното изпълнение на това постановление, допуснатото по силата на закона е спряно до приключване на съдебното производство по обжалването му с влязъл в сила акт. Това е сторено с определение от 30.05.2022 г., постановено по адм.д. № 4617/2022 г. на АССГ. С решение № 4436/30.06.2022 г., постановено по адм.д. № 5015/2022 г. по описа на АССГ жалбата срещу постановлението е отхвърлена. Решението не е влязло в сила. Действително, установява се, че в АССГ са образувани две дела с идентичен предмет и страни, като по едното е постановено спиране на предварителното изпълнение, а по другото оспорването вече е отхвърлено. Въпреки това обаче, доколкото оспорването на постановлението, представляващо предприетото действие по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., не е влязло в сила, то и спирането на предварителното изпълнение на Постановление

№ДС-20П-1/21.04.2022 г. на областния управител на област С., не е загубило своето действие. Същото ще бъде в сила до приключване на оспорването с влязло в сила решение. Поради което за ответника - областен управител на област С., не са налице законови основания да предприема действия по принудително извеждане от жилището до влизане в сила на съдебно решение по оспорване на постановлението.

Поради изложеното и настоящето искане за спиране на действията по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. е лишено от предмет, доколкото тези действия са спрени с определение от 30.05.2022 г., постановено по адм.д. № 4617/2022 г. на АССГ до влизане в сила на решение по оспорването на Постановление №ДС-20П-1/21.04.2022 г. на областния управител на област С..

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че искането за спиране на действията по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С. следва да се остави без разглеждане. Производството по делото следва да продължи по отношение на предявения иск с правно основание чл. 292 АПК.

Предвид изложеното, съдът

## О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането от Р. А. Х., с ЕГН [ЕГН], А. Г. Х., с [ЕГН] и Д. П. Б., с ЕГН [ЕГН] и тримата с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. Г. от САК за спиране на действията по принудително изпълнение на Заповед № ДС-20-00028/07.11.2019 г. на областния управител на С., на основание чл. 292, ал.4 АПК, като форма на обезпечаване на предявения иск.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След изпращане на съобщенията за постановеното определение до страните, делото да се докладва да предприемане на последващи процесуални действия.

СЪДИЯ: